

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci stěžovatele **G., a.s.**, zastoupeného Mgr. Radkem Coufalem, advokátem se sídlem v Brně, Lidická 5a, za účasti **Celního ředitelství Olomouc**, se sídlem v Olomouci, Blanická 19, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 5. 2007, č. j. 22 Ca 346/2005 – 41,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc ze dne 16. 8. 2005, č. j. 2940/05-1301-21. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání podané stěžovatelem proti rozhodnutí Celního úřadu Zlín ze dne 3. 12. 2004, č. j. 2531/04/1366-21, platebnímu výměru č. 271/2004, jímž celní úřad stěžovateli vyměřil celní dluh ve výši 3 554 050 Kč, z toho podle článku 205 odst. 1 první odrážky Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává Celní kodex Společenství, bylo vyměřeno clo ve výši 359 217 Kč a podle ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 588/1992 Sb., za použití § 111 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, a v souladu s ustanovením § 32 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, v platném znění, byla vyměřena daň z přidané hodnoty ve výši 3 194 833 Kč.

Z předloženého soudního spisu vyplývá, že shora označený rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručován prostřednictvím držitele poštovní licence, a to na adresu jeho sídla zapsaného v obchodním rejstříku. Odtud byla zásilka doslána na adresu Z., R., kde si ji stěžovatel dne 15. 6. 2007 převzal. Dnem doručení napadeného rozsudku krajského soudu stěžovateli je tedy pátek 15. 6. 2007.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne

tohoto měsíce. Vzhledem k okolnosti, že dnem, který určil počátek běhu předmětné lhůty, byl pátek 15. 6. 2007, a jednalo se lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti byl tedy pátek 29. 6. 2007. Kasační stížnost však byla předána stěžovatelem k poštovní přepravě k doručení soudu až dne 4. 7. 2007. V poslední větě ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. zákon stanoví, že zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. – nestanoví-li tento zákon jinak – soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně. Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle tohoto ustanovení ve spojení s § 120 s. ř. s. předmětnou kasační stížnost odmítl, neboť lhůta pro její podání byla zmeškána.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. října 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu